

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ БЕЗБЕДНОСНОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Безбедносни споразум између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине, потписан 7. новембра 2013. године, у Београду, у оригиналу на српском језику и језицима у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**БЕЗБЕДНОСНИ СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
САВЕТА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Влада Републике Србије и Савет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: „стране”),

препознајући потребу за успостављањем правила заштите тајних података приликом њихове узајамне размене у области политичке, војне, економске, правне, научне и технолошке или било које друге сарадње, као и тајних података који настају у процесу такве сарадње,

у намери да обезбеде узајамну заштиту тајних података, који су као такви означени у држави једне стране и пренети држави друге стране,

узимајући у обзир узајамне интересе у заштити тајних података, у складу с националним законодавствима држава страна,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Примена

1. Стране предузимају одговарајуће мере, у складу с националним законодавствима и поштујући државне интересе и безбедност, како би обезбедиле заштиту и размену тајних података који се преносе или стварају у складу са овим споразумом.

2. Стране се не могу позвати на овај споразум да би добиле тајне податке које је држава друге стране примила од државе треће стране.

3. Службе безбедности страна могу непосредно размењивати оперативне и обавештајне податке, у складу с националним законодавствима.

Члан 2.

Дефиниције

У смислу овог споразума:

а) „тајни подаци” јесу информације или материјали, без обзира на њихов облик или природу, који су под заштитом од неовлашћеног руковања и који су адекватно означени степеном тајности, у складу с националним законодавством држава страна;

б) „надлежни орган” јесте орган надлежан за заштиту тајних података који је одговоран за примену и праћење примене овог споразума;

ц) „страна пошилјалац” јесте држава стране која уступа тајне податке држави друге стране;

д) „страна прималац” јесте држава стране којој је држава друге стране пренела тајне податке;

е) „трећа страна” јесте било која међународна организација или држава која није једна од страна у овом споразуму;

ф) „уговор с тајним подацима” јесте уговор између два или више уговарача држава страна којим се одређују и дефинишу права и обавезе које се узајамно спроводе, а који садржи тајне податке или предвиђа приступ тајним подацима;

г) „уговарач” јесте физичко или правно лице које у складу с националним законодавствима страна испуњава услове за закључивање уговора с тајним подацима;

х) „потребно је да зна” јесте принцип према коме се приступ тајним подацима одобрава само оном лицу које има оправдану потребу за таквим податком, ради обављања службене дужности;

и) „безбедносни сертификат за физичко лице” јесте акт који издаје надлежни орган за приступ тајним подацима, у складу с националним законодавствима држава страна;

ј) „безбедносни сертификат за правно лице” јесте акт који издаје надлежни безбедносни орган и којим се доказује да правно лице државе стране испуњава физичке и организационе услове за коришћење и чување тајних података, у складу с националним законодавствима држава страна.

Члан 3.

Надлежни органи

1. Органи надлежни за примену овог споразума су:

за Републику Србију:

Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података
Немањина 22-26
11000 Београд;

за Босну и Херцеговину:

Министарство безбедности
Сектор за заштиту тајних података - Државни безбедносни орган
Трг БиХ број 1
71000 Сарајево.

2. Државе страна обавештавају једна другу дипломатским путем о евентуалним променама које се односе на њихове надлежне органе.

Члан 4.

Степени тајности и еквиваленти

Стране су сагласне да су следећи степени тајности еквивалентни и да одговарају степенима тајности у националном законодавству њихових држава:

РЕПУБЛИКА СРБИЈА	БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ДРЖАВНА ТАЈНА	ВРЛО ТАЈНО / VRLO ТАЈНО
СТРОГО ПОВЕРЉИВО	ТАЈНО/ТАЈНО
ПОВЕРЉИВО	ПОВЈЕРЉИВО / POVJERLJIVO
ИНТЕРНО	ИНТЕРНО/INTERNO

Члан 5.

Безбедносни принципи

1. Државе страна предузимају адекватне мере ради заштите тајних података на које се односи овај споразум, у складу са својим националним законодавством. Таквим тајним подацима обезбеђује се иста заштита као тајним подацима одговарајућег степена тајности стране примаоца.
2. Стране означавају тајне податке који су размењени, створени или развијени у примени овог споразума, у складу са чланом 4. овог споразума.
3. Надлежни орган стране примаоца мења или укида степен тајности искључиво на захтев надлежног органа стране пошиљаоца.
4. Пренесени тајни подаци користе се само у сврху за коју су достављени.
5. Приступ тајним подацима ограничен је на физичка лица која, према принципу „потребно је да зна”, имају одговарајући безбедносни сертификат у складу с националним законодавствима држава страна и која су упозната са својим обавезама.
6. Страна прималац неће одобрити приступ тајним подацима у смислу овог споразума било којој трећој страни без претходне писане сагласности стране пошиљаоца.
7. Надлежни органи, на захтев, обезбеђују једни другима податке о својим безбедносним стандардима, процедурама и мерама за заштиту тајних података како би постигли и одржали упоредне безбедносне стандарде.
8. Надлежни органи обавештавају један другог о променама у важећем националном законодавству, а, на захтев једног од њих, могу одржавати консултације ради обезбеђивања тешње сарадње на примени овог споразума.

Члан 6.

Помоћ у процедурама безбедносне провере

1. Ради издавања безбедносног сертификата за приступ тајним подацима за физичка, односно правна лица, надлежни орган ће, на захтев друге стране, у складу с националним законодавством своје државе, пружати помоћ током процедура безбедносне провере за лица која бораве или су боравила на територији њихове државе, као и током провере правних лица.

2. Стране признају безбедносне сертификате за физичка и правна лица који су издати у складу с националним законодавством државе друге стране. Безбедносни сертификати за приступ тајним подацима еквивалентни су у складу са чланом 4. овог споразума.

3. Надлежни органи обавештавају један другог о свим променама које се односе на безбедносне сертификате за физичка и правна лица, посебно у случајевима њиховог укидања.

Члан 7.

Превођење, умножавање и уништавање

1. Тајни подаци преводе се и умножавају у складу с националним законодавством државе стране примаоца.

2. Тајни подаци који су обележени ознаком тајности ДРЖАВНА ТАЈНА / ВРЛО ТАЈНО / VRLO TAJNO преводе се или умножавају само уз писано одобрење надлежног органа стране пошиљаоца.

3. Преводи тајних података и умножени тајни подаци штите се на исти начин као и оригинали. Број копија је ограничен је на број који је потребан у службене сврхе.

4. Преводи се обележавају ознаком на језику превода којом се указује на то да садрже тајне податке стране пошиљаоца.

5. Тајни подаци се уништавају у складу с националним законодавствима страна на начин којим се спречава њихово делимично или потпуно обнављање.

6. Тајни подаци обележени ознаком тајности ДРЖАВНА ТАЈНА / ВРЛО ТАЈНО VRLO TAJNO и СТРОГО ПОВЕРЉИВО / ТАЈНО/ТАЈНО не уништавају се, него се враћају надлежном органу стране пошиљаоца.

7. Надлежном органу стране пошиљаоца достављају се копије извештаја о уништавању тајних података.

Члан 8.

Преношење тајних података

1. Тајни подаци се, по правилу, преносе између држава страна дипломатским путем, осим ако се надлежни органи другачије не договоре.

2. Страна прималац потврђује у писаној форми пријем тајних података.

3. Државе страна могу слати тајне податке електронским путем у складу с безбедносним процедурама које су одобрили надлежни органи.

Члан 9.

Уговор с тајним подацима

1. Пре започињања преговора за закључење уговора с тајним подацима између потенцијалних уговарача из држава страна, сваки уговарач обавештава надлежни орган о степену тајности податка који ће уговор садржати.

2. На захтев једног од надлежних органа, други надлежни орган потврђује у писаној форми да предложени уговарачи, као и лица која учествују у започињању преговора за закључење уговора или у реализацији уговора с

тајним подацима, имају безбедносни сертификат за физичка или правна лица одговарајућег степена тајности.

3. Сваки уговор који садржи тајни податак, а који је закључен у складу са овим споразумом, обухвата:

а) обавезу уговарача да обезбеди неопходне услове за руковање тајним подацима одговарајућег степена тајности и њихово чување;

б) обавезу уговарача да обезбеди да лица која обављају дужности које захтевају приступ тајним подацима имају одговарајуће безбедносне сертификате за физичка, односно правна лица;

ц) обавезу уговарача да обезбеди да сва лица која имају приступ тајним подацима буду упозната с њиховим обавезама везаним за заштиту тајних података, у складу с националним законодавствима држава Страна;

д) обавезу уговарача да обавља периодичне прегледе својих просторија;

е) списак тајних података и списак области у којима могу настати тајни подаци;

ф) процедуре обавештавања о променама степена тајности података;

г) средства за пренос тајних података;

х) процедуру за пренос тајних података;

и) овлашћена физичка или правна лица која су одговорна за координацију чувања тајних података на које се односи уговор с тајним подацима;

ј) обавезу обавештавања о сваком стварном или могућем губитку, неовлашћеном откривању или угрожавању тајних података;

к) обавезу уговарача да поштује процедуре за руковање тајним подацима.

4. Ако уговарач намерава да ангажује правно или физичко лице приликом реализације уговора с тајним податком, дужан је да обавести уговарача из државе стране и тражи његов пристанак. Сваки подуговарач мора да испуњава одговарајуће безбедносне услове у складу са уговором с тајним подацима.

5. Копија сваког уговора с тајним подацима прослеђује се надлежном органу државе стране у којој рад обавља, како би се обезбедио адекватан безбедносни надзор и контрола.

6. Представници надлежних органа могу посетити једни друге како би анализирали ефикасност мера које су уговарачи предузели у погледу заштите тајних података током примене уговора с тајним подацима. Захтев за посету се подноси најмање седам дана пре посете.

Члан 10.

Посете

1. Посете држављана државе једне стране држави друге стране, које укључују приступ тајним подацима, надлежни орган стране домаћина мора у писаној форми претходно одобрити.

2. Посете које укључују приступ тајним подацима надлежни орган државе једне стране одобриће посетиоцима из државе друге стране:

а) ако је надлежни орган државе која шаље представнике издао одговарајући безбедносни сертификат за физичка, односно правна лица;

б) ако су овлашћени да примају тајне податке или да имају приступ тајним подацима, у складу са својим националним законодавством.

3. Посете које укључују приступ тајним подацима држављанима треће стране одобравају се само на основу узајамног договора између држава страна.

4. Надлежни орган државе која шаље представнике обавештава надлежни орган државе која је домаћин о планираној посети достављањем захтева за посету најмање 15 дана пре почетка посете.

5. У хитним случајевима, захтев за посету доставља се најмање седам дана пре почетка посете.

6. Захтев за посету садржи:

а) име и презиме посетиоца, место и датум рођења, држављанство, број пасоша или личне карте;

б) назив органа или правног лица којег посетилац представља;

ц) име и адресу правног лица које ће бити посећено;

д) безбедносни сертификат за физичка, односно правна лица и његово важење;

е) циљ и разлог посете;

ф) очекивани датум и трајање захтеване посете. У случају чешћих посета, наводи се и укупан период у којем ће се посете обављати;

г) датум, потпис, као и печат надлежног органа.

7. Када се посета одобри, надлежни орган државе која је домаћин доставља копију захтева за посету правном лицу које ће бити посећено.

8. Одобрење посете важи најдуже годину дана.

9. Државе страна могу сачинити списак лица која су овлашћена да реализују чешће посете. Списак ће важити за почетни период од 12 месеци. Детаљи посета се директно уговарају са одговарајућим контакт особама у органу, односно правном лицу које ће бити посећено.

Члан 11.

Повреда и угрожавање безбедности

1. У случају повреде или угрожавања безбедности која за последицу има стварно или могуће угрожавање тајних података који су настали или примљени од државе друге стране или у случају сумње да су тајни подаци откривени неовлашћеним лицима, надлежни орган државе стране у којој је дошло до повреде или угрожавања без одлагања обавештава надлежни орган државе друге стране и спроводи одговарајући поступак.

2. Ако до повреде или угрожавања безбедности дође у било којој трећој страни, надлежни орган стране пошиљаоца предузима мере у складу са ставом 1. овог члана.

3. Држава друге стране, на захтев, сарађује у истрази.

4. У сваком конкретном случају, држава друге стране обавештава се о резултатима истраге и доставља јој се извештај о разлозима и обиму штете.

Члан 12.

Трошкови

Свака страна сноси своје трошкове који настају у вези с применом и праћењем примене овог споразума.

Члан 13.

Решавање спорова

Сви спорови у вези с тумачењем или применом одредаба овог споразума решаваће се кроз преговоре између надлежних органа.

Члан 14.

Административни уговори

Ради примене овог споразума надлежни органи страна могу закључити административне уговоре.

Члан 15.

Завршне одредбе

1. Овај споразум се закључује на неодређено време и ступа на снагу првог дана другог месеца након пријема последњег писаног обавештења, дипломатским путем, којим једна од страна обавештава другу страну да су испуњени услови предвиђени националним законодавствима држава страна за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум може бити измењен и допуњен на основу писане сагласности страна.

3. Свака од страна може, у писаном облику, дипломатским путем, обавестити другу страну о својој намери да откаже овај споразум. У том случају, овај споразум престаје да важи након истека шест месеци од датума када друга страна прими обавештење о отказивању.

4. У случају престанка важења овог споразума, сви тајни подаци ће остати заштићени све до укидања степена тајности у складу с одредбама овог споразума, осим ако страна пошиљалац не ослободи страну примаоца ове обавезе.

Сачињено у Београду, дана 7. новембра 2013. године у два оригинала, сваки на српском језику и службеним језицима у Босни и Херцеговини, при чему сву сви текстови једнако веродостојни.

за Владу
Републике Србије

за Савет министара
Босне и Херцеговине

др Горан Матић

Мате Милетић

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Безбедносног споразума

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Безбедносног споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије која прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за доношење Закона о потврђивању Безбедносног споразума

1. Доношењем Закона о потврђивању Безбедносног споразума Република Србија показује спремност да унапреди билатералну сарадњу са Босном и Херцеговином у сектору безбедности закључивањем споразума којим ће бити уређена област размене и заштите тајних података.

2. Доношењем Закона о потврђивању Безбедносног споразума добија се правни оквир за конкретније облике сарадње кроз билатералну и регионалну сарадњу.

3. Доношењем Закона о потврђивању Безбедносног споразума стварају се услови заједничког деловања против изазова, ризика и претњи који се односе не само на Републику Србију, већ представљају глобалне изазове, ризике и претње, затим, сарадњу у заједничким обукама и ангажовања елемената система безбедности у мултинационалним операцијама, управљању кризама и управљању границом.

4. Доношењем Закона о потврђивању Безбедносног споразума стварају се услови за ефикаснију сарадњу државних органа Републике Србије и Босне и Херцеговине у области унутрашњих послова, правде, спољних послова, одбране и служби безбедности, као и сарадњу са привредним субјектима са територије друге државе чије пословање се односи на области наменске индустрије и производњу и пружање услуга за потребе безбедносног сектора.

3. Оцена потребних финансијских средстава

Финансијска средства за примену овог споразума биће обезбеђена из буџета ресорних министарстава и других државних органа.

Међународну сарадњу у области размене и заштите тајних података наша земља је започела закључивањем Споразума између Владе Републике Србије и Организације северноатлантског пакта (НАТО) о безбедности информација и кодекса о поступању („Службени гласник РС - Међународни уговори” 6/11) закључивањем Споразума између Републике Србије и Европске уније о безбедносним процедурама за размену и заштиту тајних података („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 1/2012). За потребе примене ових споразума формиран је Централни регистар за стране тајне податке у Канцеларији Савета за националну безбедност и заштиту тајних података као и подрегистри у Министарству спољних послова, Мисији Републике Србије при НАТО у Бриселу и Мисији Републике Србије при Европској унији, Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране и Безбедносно информативној агенцији. Размена тајних података са НАТО-м и Европском унијом, без обзира на то што су споразуми потврђени, отпочела је

тек када су Централни регистар и подрегистри у напред наведеним мисијама, министарствима и другим органима формиран и прошли сертификациону посету експертског тима НАТО, а затим и Европске уније.

С обзиром на то да у нашој земљи већ сада постоје капацитети у оквиру постојећих регистара за размену тајних података, иста процедура која је примењена за потребе размене тајних података са НАТО и Европском ујним биће примењена и са другим државама. Што значи да је за проширивање постојећих регистарских капацитета, уколико они нису довољни, потребан договор српске и друге уговорне стране, а затим и да се реализују сертификационе посете експертских тимова обе земље који ће се уверити да су испуњени сви безбедносни услови за чување тајних података у Централном регистру и подрегистима у другој држави.

У складу са напред изнетим указујемо да капацитети за размену тајних података постоје а њихово проширивање или отварање посебних регистара у другим органима за тајне податке босанске стране је дуг процес којем претходи одлука обе стране и формирање регистра о чему ће се благовремено планирати средства сви органи у складу са обимом размене тајних података и финансијским могућностима за сваку буџетску годину.